

имаше еднѣ голѣмѣ равнинѣ. Тука си направихѣ единѣ шатѣръ отѣ видѣ на еднѣ молебницѣ, въ неѣ вѣршихѣ богослуженіе-то си и подкрѣпяхѣ съ Вечерѣ-тѣ Господнѣ народѣ-тѣ кой-то се събираше при тѣхѣ. На тѣзи планинѣ даде се име *Таворѣ*, и онези кой-то се събирахѣ тамѣ наричахѣ *Таворіане*. Кога-то това станѣ извѣстно въ окрестности-тѣ, стекохѣ се мнозина единомысленни братія и сестры, на кой-то се раздаваше въ отдѣленія Вечеря-та Господня, и на кой-то се проповѣдваше. На 22 Юлій число-то на причащеници-тѣ се умножи до 42,000 д. между кой-то се раздаваше храна бесплатно, пѣяхѣ тѣржественно и послѣ се разыдяхѣ тихо. Най-серіозны-тѣ Хуссити, кой-то прѣзирахѣ Папство-то напѣлно и бѣхѣ на мнѣніе-то на Валдейци-тѣ, съединихѣ се съ Таворіанцы-тѣ, и избрахѣ за свой прѣводитель Іоанна *Жижка*, единѣ отѣ благородны-тѣ, кой-то отѣ дѣтинство-то си бѣше само съ едно око, и скоро послѣ обсадж-тѣ изгуби и друго-то. Той вече на 30-ѣй Юлій уловилѣ мечѣ-тѣ; и бѣше юначескый генералѣ кой-то обаче не наблюдавалѣ Христіанскѣ умѣренность. Кога-то Венцель умрѣ, и презрѣнный Сигизмундѣ встѣпи на управленіе-то по единѣ начинѣ кой-то угрозяваше всички-тѣ Хуссити равно, всички-тѣ партіи се съединихѣ въ еднѣ и побѣдихѣ съ вѣсхитително вдѣхновеніе три полка отѣ крестоносци единѣ слѣдѣ другый. Кога-то въ 1421 год. Царѣ *Сигизмундѣ*, завелѣ 150,000 войници въ Бохеміѣ,